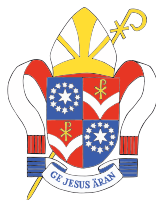

Foto: Shutterstock, Layout: Emma Johansson

Bli lärjungar och förvandla världen

Ett brev om Mission från biskop Åke Bonnier, Skara.

Kära församlingsbor

När jag skriver detta brev har ännu inget vaccin mot Covid-19 börjat användas i Sverige och när Du läser detta kanske, och förhoppningsvis, det ser annorlunda ut. Men hela denna svåra tid har också haft en dimension som för oss kristna är viktig – reflektionens tid – en tid att fundera över vad det betyder att vara kristen och att leva den kristna tron konkret i ett drabbat samhälle och i ett nytt sammanhang som vi kallar ”post corona”. Handlingar talar högre än ord, säger vi rätt ofta. Vad betyder det som kristen? Helgonet S:t Franciskus av Assisi sa *Förkunna alltid evangeliet, Om nödvändigt använd ord.*

Detta brev handlar om mission. Kyrkan, Du och jag, är kallade till mission. När jag ser tillbaka på vår egen missionshistoria har den i mångt och mycket präglats av ett ”rätt och fel”- tänkande. Vi kristna har rätt och alla andra har fel. Idag tänker jag: Bara för att jag har rätt behöver inte Du ha fel. Vad betyder i det perspektivet begreppet mission och vad är då kyrkans missionskallelse?

Gå därför ut! Om en kyrka i mission.

Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döpa dem i Faderns och Sonens och den Heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut. (Matt 28:18-20)

Vi är nog många som känner igen orden i vår missionsbefallning. Vi hör dem ju var gång någon döps i kyrkan. I och med dopet fick var och en av oss en uppgift – att sprida Guds fred och kärlek i världen. Syftet med att döpa och göra folk till lärjungar har sin grund i Guds kärlek till oss. Gud vill att vi ska känna oss älskade och få leva i fred med varandra.

Det finns så mycket som tynger och sliter i våra liv och ibland är det inte så alldeles enkelt att vara människa. Därför behöver vi varandra. Därför behöver Gud oss – till att sprida kärlek, framtidstro och hopp. Hopp som kan bära oss en bit till när vi själva inte orkar. Förtröstan som kan få oss att orka ta ett steg till när allt annat sviker och be-drar. Och kärlek som låter oss få leva i fred, med varandra och oss själva – sådana vi är. Och så det underbara löftet som Gud lagt ner i hoppet till oss: *Jag är med er, alla dagar till tidens slut.* Vi är inte ensamma. Detta löfte finns som en klangbotten genom missionsbefallningen. Det är Guds mission, inte vår. Det är med Guds kraft vi ska gå ut, vi

behöver inte orka och klara allt själva. Det är för Guds skull, för Guds fred, för att Guds kärlek ska kunna sprida sig på jorden, som vi ska gå ut!

Trots en i vissa delar svår missionshistoria, med övergrepp och kränkningar i missionens namn, är mission ett av de vackraste orden som finns; mission, som är latin, betyder *sändning, att sändas med ett uppdrag*. Någon tilltror oss och behöver oss för ett uppdrag: att räcka nåd, upprättelse och befrielse för alla människor. Gud behöver dig och mig för sitt verk på jorden! Det är en svindlande tanke.

Gud vill med vår hjälp, hela den brustenhet som finns på jorden, i skapelsen och mellan människor. Det är missionsbefallningen sammanfattad. Och det kan vara så väldigt litet och enkelt och på samma gång så stort

Foto: Shutterstock

och omfattande. Att gå ut, som missionsbefallningen uppmanar oss – kan vara att gå ut till grannen för att vara sällskap en stund i en ensam och svår tid. Eller att hjälpa till att handla mat när det blir för tungt för somliga att själva göra det. Det kan vara att sopsortera för att i det lilla kunna bidra till att hela skapelsen. Det kan vara att stå upp för nyanlända flyktingars rätt till ett värdigt liv i vårt samhälle likväl som runtom i världen. Det kan vara att med respekt och nyfikenhet samtala om Gud med människor av annan tro än min egen. Det kan vara att stötta enskilda och organisationer som sprider hopp och framtidstro över jorden. Det kan vara att bjuda in till gudstjänst, mässa och delande av tro. Att sprida Guds kärlek och fred kan man göra i det allra mest vardagliga, i det högtidliga och i de stora internationella sammanhangen.

På jorden så som i himlen

Guds mission hör samman med Guds rike, med en längtan efter att det ska kunna bli så som vi ber - 'på jorden så som i himlen'. När Jesus berättar för oss om Gudsriket, i liknelserna om surdegen (Luk 13:21), senapskornet (Luk 13:19), saltet (Matt 5:13) och ljuset som inte ska sättas under sädessmättet (Mark 4:21), så ger han oss främst av allt förtröstan. Förtröstan inför en framtid som vi inte vet något om, inför sådd som måste ske för skörd som vi kanske aldrig får se och en tillförsikt till oss själva – vi är utvalda, inte för vår perfektion och förträfflighet, utan för att Gud behöver oss, sådana vi är, till och med med våra sår. För precis som i orden som brukar tillskrivas den spanska mystikern Teresa av Avila, så har Kristus inte några andra händer än våra; *Kristus har ingen annan kropp än din, inga andra händer*

än dina, inga andra fötter än dina. Genom dina ögon är det som Kristus med medkänsla ser ut över världen.

Med dina fötter är det som Han går omkring och gör väl. Både surdegen och senapskornet rymmer budskap om tid och tålmod. Det lilla som vi gör kanske inte kan uppfattas ha någon betydelse, men till sist blir alltsammans syrat eller så kommer vi så småningom att se "det största av alla träd" växa ur det "minsta av alla frön". Surdegen rymmer också liknelsen om vårt medskaparsvar – vi har att knåda och jobba in surdegen i mjölet. Sen ska vi vänta. Allt arbete är inte vårt – vi är medskapare.

Bilden av saltet säger något viktigt om skärpa och mod; att våga sticka ut, våga höja sin röst, våga tala så att budskapet om fred och upprättelse för alla människor blir tydligt i alla sammanhang där vi rör oss.

Att vara salt, som Jesus uppmanar oss att vara, handlar om att vi behöver fundera på var vårt salt behövs för att Jesu budskap inte ska bli urvattnat, för att saltet inte ska mista sin sälta. Att omsätta vår tro i handling handlar om den öppenhet och generositet som rymmer sältans "mod" att våga tala tydligt om Jesus på samma gång som vi låter människor av annan tro tala tydligt om sin kärlek till Gud.

I bilden av ljuset som inte ska sättas under sädessmättet, tänker jag på hur mission, självbild och stolthet hör samman. Vi behöver låta en annan berättelse komma i svang, än den som ofta framförs om en kyrka i kris. Som kyrka, församlingsbor, anställda, medarbetare, organisation, ideella, gudstjänstdeltagare och besökare har vi en otrolig potential och otroliga möjligheter.

Foto: Shutterstock

Vi ska som Jesus ber oss, låta vårt ljus lysa så att det blir tydligt varför vi är kyrka, varför vi är kristna, vad vi gör, vill, tror på och kan – inte för att visa upp vår egen förträfflighet, men för att lysa på Guds plan med oss och med världen. Vi behöver varken gå någon annanstans eller bli någon annan för att kunna bära Guds missionsuppdrag. Vi behöver egentligen bara ”gräva där vi själva står”, i vår egen mylla, i vårt eget liv. Ju mer vi blir de vi är skapade att vara, ju närmre kommer vi Gud och varandra och desto mer lyser vårt ljus.

Mission handlar inte framförallt om omvändelse eller att ”vinna så många som möjligt för Kristus”, även om vår missionshistoria ibland har sett ut så. **Att gå ut och göra folk till lärjungar börjar alltid med att först och främst själv vara lärjungar. Det är tillsammans med resten av världen som vi kan hela världen.**

En ung kvinna, Adi Mariana Waqas från Fijiöarna talade vid den stora Missionskonferensen i Tanzania 2018 och sa så klokt om vad det innebär att vara Jesu lärjungar: *Som en representant för ett av urfolken bär jag med mig den smärta som präglar Moder jord, Guds underbara skapelse. Det betyder att vi bär med oss skapelsens rop idag, vilket gör att vi inte får glömma att vi som Jesu lärjungar är bärare av Guds goda nyheter för alla som längtar efter rättvisa, helande och försoning. Vår stora uppgift är att vara Jesu lärjungar på ett sådant sätt att vi tillsammans förvandlar och helar världen.*

Jag kan bara instämma i hennes ord: *Vår mission är att vara Jesu lärjungar på ett sådant sätt att vi tillsammans förvandlar och helar världen.*

Kära församlingsbor – var stolta över det ni gör och är. I det lilla likaväl som i det stora. Fortsätt att gräva där ni står! Fortsätt att stötta och uppmuntra varandra. Fortsätt att bryta brödet i solidaritet med skapelsen och

resten av världen. Fortsätt att räcka varandra förlåtelse. Fortsätt att verka för rättvisa, befrielse, upprättelse och försoning. Och fortsätt att be. Tillsammans kan vi förändra världen, så att himlen kan anas på jorden! Och kom ihåg – *han är med oss alla dagar, till tidens slut.*

Foto: Shutterstock

Samtalsfrågor:

1. Vad tänker Du på när Du hör ordet mission?
2. Hur kan Du leva lärjungaskapet i Ditt eget sammanhang?
3. Vad vill Du dela med Dig av gällande Din tro?
4. På vilket sätt kan andras tro berika Din egen?

För vidareläsning:

”Lita, lyssna, leva – samtalstankar längs vägen”,
Åke Bonnier, Verbum 2020

Med önskan om Guds rika välsignelse i uppdraget att vara med i Guds mission!

Svenska kyrkan
SKARA STIFT

”Tillsammans kan vi förändra världen, så att himlen kan anas på jorden!”